

A városi gazdálkodás új rendszere.

Dr. Gerle Imre indítványa a tanács előtt.

(*Saját tudósítónktól.*) Dr. Gerle Imre törvényhatósági bizottsági tag indítványt terjesztett be a polgármesterhez azzal a kérelemmel, hogy az a szerdai közgyűlés elé kerüljön. Kedden a közgyűlést előkészítő tanácsülésen Balogh Károly ismertette az indítványt, amelynek főbb pontjait itt ismertetjük:

Szeged városa egyike az ország legnagyobb földbirtokosainak és ha a városi birtokai szakértelemmel kezeltetnének, akkor annyi jövedelmet hoznának, hogy a pótdadó nem volna ismeretes Szegeden. Sajnos, a város ingatlan vagyonának kezelése olyan, hogy egy vonalon sem állja ki a kritikát. Lehetetlen az indítvány keretében felsorolni a városi gazdálkodás hiányait és tévelygéseit, bár azok az adófizető polgárság körében már hosszú idő óta közbeszéd tárgyát képezik és élénk elégtelenséget váltanak ki. Dr. Gerle a következő konkrét indítványt terjesztette elő:

Küldjön ki a közgyűlés az élelmiszer-üzlet eddigi menetének — főleg a bevásárlások közérdekű voltának — megvizsgálására **egy vegyes szakértő bizottságot**, amely köteles lesz jelentését a legközelebbi közgyűlés elé terjeszteni.

A hatósági élelmiszer elárúsítói üzemet haladéktalanul vegye ki az eddigi szervezet kezei közül és azt felelős szakértőkkel kezeltesse.

Határozza el a közgyűlés, hogy a városi gazdálkodás felelős kezelőjeként **egy okleveles gazdasági felügyelőt alkalmaz**, amely állást a háború tartamára ideiglenesen **azonnal betölteti**. Az állás végleges szervezését a háború utáni időre tartja fenn.

Balogh Károly pontonként foglalkozott az indítvánnyal és referációjában során megemlítette, hogy a város nem gazdálkodik, hanem olyan bérleti rendszert tart fenn, amely páratlan az egész országban. Ennek a következménye az, hogy agrár szocializmust nem ismerünk. Bérlőinek megelégedést, jólétet és vagyonosodást biztosít, — mondotta Balogh — amellet a városnak biztos és fokozódó évi költségvetési jövedelmet nyújt. Ilyen jövedelem hasonló minőségű és méretű latifundiumon nincs. A városnak 70.000 hold földjéből mintegy 40.000 hold van haszonbérbe, földművelésre kiadva. Tizenegyezer hold legelő, hétezer hold erdő; a többi vízállás, terméketlen és szikes föld. A földek összes jövedelme ezidőszert 1.800.000 korona, a melyből a legelőkre esik 90.000, az erdőkre 70.000. A bérbeadott földekre tehát 1.600.000 koronát meghaladó összeg jut, vagyis **holdankint több mint 40 korona**.

Semmiféle okleveles gazdasági tudománnyal nem lehet Szeged város bérföldjeit hasznosabban értékesíteni, mint ezzel a kisbérleti rendszerrel.

Balogh Károly indítványára a tanács a következő javaslatot terjeszti a közgyűlés elé:

A szabályszerű számadás elkészülte a számvevői vizsgálat és vélemény bemutatása után a város tanácsa érdemi javaslatát mutassa be a pénzügyi bizottságnak és annak véleményével együtt a közgyűlésnek.

A hatósági üzletet a város tanácsa kereskedelmi szervezettel lássa el, abban a szükséges mértékben hivatásos erőket alkalmazzon. Az üzlet vitele és ellenőrzése teljesen kereskedelmi módon állíttassék be.

Egy okleveles gazdasági alkalmazására a hatósági üzleti költségek terhére, a város polgármestere hatalmaztassék fel. Az állás végleges szervezése céljából a háború utáni időre a tanácsot utasítja, hogy a szervező bizottság útján javaslatát mutassa be.

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Taschler József.

(*Saját tudósítónktól.*) A királyi törvényszéki palotán fekete lobogót lenget a januári szellő. A gyászlobogó egy érdemes birónak, korán elhunyt jó embernek: dr. Taschler Józsefnek elmulását jelenti, akinek váratlan halála nemcsak a szegedi jogászvilágnak a gyászja, hanem a szegedi társadalomé is, amelynek méltán kedvelt, mindenki által tisztelt, szeretett és becsült tagja volt az elhunyt.

Igazságos, humanus bíró volt dr. Taschler József, aki a törvény rideg paragrafusait harmoniába tudta hozni az elme józan gondolatával és a szív nemes érzésével. Mint birónak jobbjára a paraszti néppel volt dolga, amelynek lelki világát, gondolkodás módját, hibáját és enyémét alig ismerte nála bárki is jobban. Oktatója, jóra buzdítója volt a pereskedő magyarnak, akit a szív legértékesebb megnyilatkozásával szeretett és ügyes-bajos dolgaiban igyekezett az egyedül helyes és megfelelő irányba terelni.

Mint ember a legnemesebbek közül való volt. Nem a predikátuma adta meg a nemes-ségét, hanem szívének jósága, egyéniségének kiválósága, minden szépért és jóért lelkesülő karaktere. Az embereknek abba a csoportjába tartozott, aki minden embertársát szereti és akit minden ember tisztelve szeret. Neki nem ismerősei voltak, hanem barátai, akik értékelni és megbecsülni tudták benne az igaz embert, az emberséges embert, a hűséges, odaadó barátot, a vidámságra hajló, pompás kedélyű és magyaros humoru férfit, akiben egyesültek az emberiség legszebb erényei. Nem haragudott senkire, haragosa nem volt, mert úgy kezelte embertársait, hogy azok érzékenységét meg ne érintse, még mókás kedvében, poharazás közben sem, amikor az indulat jobban elragadja és meggondolatlan cselekedetekre készíti az embert.

A szónak nemes értelmében vett kulturális ember volt Taschler József, pártfogója mindannak, ami a kultúrával kapcsolatos. Mindig kereste az alkalmat, hogy betűvető emberekkel lehessen együtt, azok is a vele való találkozást, mert Taschler Józsefnek mindig volt anyaga, ami feldolgozásra alkalmas volt. Szerette a zenét, a magyaros muzsikát, maga is nótás ember volt, akinek szép, szívhez szóló, magyaros zamatú énekén de sokan is elszórakoztunk, elgyönyörködtünk. Különös pártfogója volt a színészetnek, amelyhez való közösségét gyakran hangoztatta. Zengzetes hangja alkalmas volt a szavalásra és a versek, amelyek elhangzottak ajkairól, az ő értelmes, színes és átértézt előadásában még szebbé váltak. Jó pár esztendeje, hogy a Dugonics-társaság árviz-ünnepélyén elszavalta Szabados János értékes alkotását: a „Tisza” című verset. A közönség szeretettel ünnepelte és megcsodálta versmondási kiváló képességét. Mint műkedvelő, tagja volt a szatymazi színjátszó társaságnak. A szatymazi kápolna javára rendezett előadásban ő játszotta a Bor Baracs Imre

szerepét oly jellegzetesen, annyi magyaros izzal, a karakterfestés oly kiválóságával, hogy néhai Ujházi Ede nem győzte eléggé dicsérni a színjátszásban mutatott rendkívüli kvalitásait.

Egész ember volt Taschler József, aki míg itt járt közöttünk, a legharmonikusabb életet élte. Elvezője volt az életnek, aminek a legkisebb szépségével is megelégedett, mert azok közé tartozott, akiknek a vágyakozása nem kereste az elérhetetlen, a rendkívülit. Az elméje tartalmas gondolatait, szerető szívének érzéseit megosztotta embertársaival, akiknek szeretetét viszi magával a sirba.

Pár év óta betegeskedett Taschler József. Asztma gyötörte és egészsége helyreállítása céljából többször volt Reichenhallban, majd nyári időben Gradón. Az este még jókedvűen elbeszélgetett családjával körében és reggelre holtan találták az ágyában. Korai elmulását édes anyja, bátyja Taschler Endre városi főjegyző, nővére özvegy Wagner Gyuláné gyászolják. Szerdán délután temetik a Teleki-utcai családi házból.

— A képviselőház ülése. Budapestről jelentti tudósítónk: A képviselőház kedden folytatta a Pénzügyi Központról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. Beöthy Pál elnök az ülés megnyitása után jelentette, hogy Preszly Elemér sürgős interpellációra kért és kapott engedélyt a miniszterelnöktől a hadiségély ügyében. Ezután áttértek a napirendre. Polónyi Géza a Ház engedélyével felszólalása elején rátér legutóbbi interpellációjára, majd a pénzügyi Központ bírálataira. Felemlíti, hogy ha egy pénzügyi intézmény büntetendő jelenségek merülnek fel, akkor nem lehet szanálásról szó, hanem könyörtelenül börtönbe kell juttatni a bűnösöket. A törvényjavaslatban, sajnos, erre nézve semmiféle biztosítékot nem talál. Kéri a pénzügyminisztert, hogy nyilatkozzék erre vonatkozólag. Sem a harmadik szakaszt, sem az alapszabályokat nem fogadja el. Barta Ödön helyesnek tartaná, ha a Pénzügyi Központ nagy tökérejevel beállana a tisztességesen kooperáló pénzügyi intézetek közé. Nemcsak veszély idején kellene a Pénzügyi Központnak támogatással szolgálni, hanem állandó működést kellene kifejtetni. Antal Géza előadó reflektál Polónyi Géza beszédére. Teleszky János pénzügyminiszter reflektált ezután az elhangzott felszólalásokra. Ha független bírói attribútumokkal felruházott revizorokat alkalmaznak, azok csakhamar rideg bürokratákká válnának, holott a revizoroknak eleve gondolkodású embereknek kell lenni, akik állandóan szemmel tartják a liktető pénzügyi életet. Ez az intézmény nem a háborúra van teremtve, hanem a békés időben várható közgazdasági megújítások ellensúlyozására. Ezután a szakaszokat Barta Ödön, Polónyi Géza, Beck Lajos, Simonyi Semadám Sándor felszólalása és Teleszky János válasza után elfogadták.

— A honvédelmi miniszter Bécsben. Bécsből jelentik: Báró Hazai Samu honvédelmi miniszter Belicska ezredessel és Kubinyi alezredessel tegnap este Bécsbe érkezett és a Magyar-palotában szállott meg.

— Hősi halál. Bodolla Béla, a pozsonyi 13. honvédgyalogezredbeli hadnagy, dr. Bodolla Béla, volt szegedi táblabíró, jelenleg kuriai bíró fia hősi halált halt. A fiatal hadnagy, aki most augusztusban végezte a Ludovika Akadémiát, ugyanis a besszarábiai harcúterén január 6-án, amidőn csapatját rohamra vezette, haslövést kapott. A harcúteréről Csernovitzba szállították katonai kórházba, ahol azonban súlyos sebesülése következtében január 8-án meghalt.